

SCÉNÁŘ

(hudba dojemná)

Vypravěč: Život Marie Zykmondové byl v dětství velmi náročný. V listopadu 1951 komunisté spustili Akci K (Kulak), která měla zlikvidovat selský stav vystěhováním rodin odsouzených sedláků z jejich vesnic. Tento osud se nevyhnul ani rodině Marie Zykmondové, kterou její maminka při odsunu do pohraničí Krkonoš nosila pod svým srdcem.

Pamětnice: 8:49 - 9:06, 9:44 - 11:01, 12:00 - 12:53, 13:30 - 13:48

„Sedláci byli tlačeni, začali se jim zvyšovat dodávky všeho, co na tom statku měli, co tam bylo vypěstováno nebo vychováno”

„Mého otce obvinili ze sabotáže, z důvodu, že neplní dodávky a odvezli ho do vězení. Rodina se odvolala nebo požadovala kontrolu toho statku. Přišli z okresního národního výboru, statek zkontrolovali a zjistili, že je vše v pořádku, že hospodaří dobře, takže mého otce ihned propustili. Tlak byl ovšem stupňovaný. Lidé začali vstupovat do JZD, protože skutečně asi jiná možnost nebyla. Přemluvili i mého otce, aby tedy vstoupil do JZD. Ten nakonec na to taky kývl, ovšem byl v JZD pouze jenom do druhého dne a místní teda organizace KSČ prosadila, že otce odvezla vlastně státní bezpečnost a byl odsouzen a vlastně veškerý majetek byl teda zabaven. ”

„V neděli večer se objevila místní teda skupina komunistů spolu se státní bezpečností, předali matce dekret, výměr, že musí v 7 ráno opustit ten statek a veškeré, vlastně to co tam je, takže zůstává pro potřeby toho družstva a vůbec státu. Majetek byl sepsán a mamí si mohla vzít pouze osobní věci a s těmi byla ráno v 7 hodin odvezena nákladním vozem do Krkonoš, pouze za účasti jednoho člena STB. Ani nikdo z rodiny ji nemohl doprovodit a v té době byla vlastně těhotná.“

„Jí zachránilo pravděpodobně pouze to, že tam byly vystěhovány ještě asi dvě nebo tři další rodiny z jiných oblastí. A vlastně ty rodiny se tak jako semky a pomáhaly jí vlastně teda psychicky i fyzicky, protože otec byl vlastně teda uvězněn v Jáchymově“

Vypravěč: Mariin tatínek byl odsouzen a nucen pracovat v uranových dolech v Jáchymově.

Pamětnice: 11:30 - 11:50, 13:55 - 14:28,

„Monster proces, kde teda soudili ty kulaky za účasti široké veřejnosti. Nakonec se podařilo, že se to všechno odehrálo teda v soudní budově. No a můj otec byl teda odsouzen a odvezen.“

„Organizace KSČ z místa odkud teda pocházeli se odvolala. A vlastně byl krátce po tom prvním soudu ten soud obnoven a dostal ještě přidáno dalších asi 12 měsíců. Štěstím bylo, že vlastně v tom Jáchymově byl pouze 6 měsíců, protože došlo ke smrti prezidenta Gottwalda a byla vyhlášena amnestie, a poté amnestii se vlastně otec mohl vrátit.“

Vypravěč: Tatínek paní Zykmondové odjel tedy do Zlaté Olešnice za svou ženou.

Pamětnice: 14:32 – 14:40

„Podle líčení mojí maminky tak vážil v té době 60 kilo a byl vlastně tada úplně zlomený“

Vypravěč: Prvních pět let Mariina života se rodina mnohokrát stěhovala, komunistický režim zakázal tisíce rodinám vrátit se do svého kraje. Mariiny rodiče museli pracovat na statku jako krmiči dobytka. Naštěstí jim bylo později vyhověno, aby se mohli přestěhovat blíže ke své rodině. Marie nastoupila do základní školy v Plzni a začala navštěvovat svou babičku v původním okresu. V roce 1968 se rodina mohla opět trochu nadechnout, komunistický režim byl volnější, v zemi se žilo lépe a Mariin tatínek, který miloval cestování a jazyky přivítal příležitost si konečně popovídat s někým ze zahraničí. A Marie nastoupila na Gymnázium v Plzni.

Pamětnice: 21:45 - 21:55, 19:00 - 19:13

„Takováta jistota, co jsme měli doposud, tak se tu najednou všechno změnilo. Takže hlavně samozřejmě v těch 15 letech jsme byli zvědaví.“

„Jestli bude válka, jestli vlastně se vstoupí do konfliktu s těmi vojáky nebo ne. Ta doba byla velice taková bouřlivá, hektická.“

(zvuky - sametová revoluce)

Vypravěč: Pak přišla sametová revoluce!

Pamětnice: 23:04 - 23:28

„Samozřejmě hlavně moji rodiče to teda prožívali silně, protože to byla samozřejmě satisfakce pro ně. Hlavně pro moji matku, můj otec v té době bohužel už nebyl naživu, takže ten se toho teda nedožil, ale mamí to prožívala velice silně, jako byla ráda, že k tomu došlo.“

Vypravěč: Potom už se vše změnilo. Marie Zykmondová se se svou rodinou přestěhovala do svého rodného okresu. V roce 1990 usilovali o vrácení alespoň části svého majetku, čehož asi po 3 letech dosáhli, ovšem veškerý původní majetek se jim nejspíše už nikdy nevrátí. S jejím manželem miluje cestování, stejně, jako její tatínek. A proto:

Pamětnice: 28:30 - 28:34, 28:53 - 28:57

„Dělejte všechno naplno, cestujte, učte se jazyky.“

„Poznat jinou kulturu tak je to jediné dobře“